

правдѣ. Іоаннъ го крыша, а той както излѣзи на вода тѣ въ той часъ отвориша се небеса та и Свѣтый дѣхъ слѣзи на него като главица и гласъ са чѣ отъ небо то, които дѣмаше: „Сей есть сынъ мой възлюбленный ш немже благоволихъ“ (тойзи е сынъ ми възлюбленный заради когото благоволихъ. —

§. 11. Исусово искушеніе отъ Діавола.

Исусъ излезъ отъ Свѣтаго дѣха, отиде подеръ крышанье то си въ пѣстынѣхъ. И като пости 40 дни и 40 нещи, стериса чи оугладнава: тога дожда при него дѣвола и мѣ дѣма: ако си сынъ Божій, речи да станѣтъ тѣзи камени хлѣкове. Исусъ го испуди и мѣ рече: человекъ не живѣе само и тѣкмо съ лѣвъ, но съ всички те сныа, които исхождѣтъ изъ Божій тѣ оуста (писано естъ, но ш хлѣвъ единомъ живѣ вѣдетъ человекъ, но ш всакомъ глаголъ исхождащѣмъ изъ оуста Божіихъ), то е колкото нѣща ще Бога да даде на человека съ които да може да са хране, или колкото сѣ пріели отъ Бога хранителнѣ силѣ. А послѣ то поа го дѣвола и занеси го на еднѣ высокѣ горѣ, и показа мѣ всички те царства на свѣта и славѣ тѣ имѣ, и мѣ рече: ако припаднешъ да ми са поклониши, ще ти дамъ всички те тыа. А Исусъ го похѣли и мѣ рече: „Писано е на Господа Бога своего да са поклонешъ и немѣ единомѣ тѣкмо да слѣжиши,“ Дѣвола пакъ го поа отъ тамъ и го занеси въ свѣтый градъ, и го постави на крыло то на церква та и мѣ рече: ако си сынъ Божій, хвърли са долѣ, писано е во щѣ да заповѣда Ангели тѣ си да тѣ поемнѣтъ на рѣцѣ си, да не си оударшиши ногѣ тѣ на нѣкѣй камень. А сынъ Божій мѣ отгвори: Писано е и тебѣ; „да не искушавашъ Господа Бога твоего.“ Тога вѣки махна са дѣвола, и въ той часъ додохъ при него Божій тѣ Ангели и мѣ слѣжихъ.

§. 12. Іоаннъ изъява Исуса. И Андрей, Петръ, Філіппъ, и Наѣанайъ послѣдватъ подерѣ мѣ.

Послѣ мало врѣма Іоаннъ крѣститель доди Вѣдаварапъ на дрѣгѣ тѣ странѣ на Іордана и крышаваше: тога Исусъ